

Gregor Mendel

Părintele geneticii

Micii mei
EROI

M-am născut pe 20 iulie 1822, într-un sătuc situat în inima Europei, în actuala Republică Cehă. Părinții mei, Anton și Rosine, erau țărani și trăiau într-o casă mică de piatră, înconjurată de copaci. Nu aveam mulți bani, dar eram fericiți – mai cu seamă eu, căci îmi petreceam după-amiezile dedicându-mă activității mele preferate: **să observ insectele și plantele**. Chiar dacă uneori nu era prea plăcut...

- Aaa! Iar m-a înțepat o albină!
- Nu cumva iar nu le-ai lăsat în pace?
- Treaba e că anul acesta albinele au adunat mult polen din tei și voi am să văd dacă mierea miroase a tei. Aaaa!
- Hahaha... Ești prea lacom! Te-ai lăsat înțepat doar pentru un pic de miere...

Mama avea dreptate, dar nu în totalitate.

Îmi plăcea tare mult mierea, dar nu de asta eram interesat de albini. Natura mi se părea fascinantă și eram foarte curios să înțeleg cum funcționează.

Și eu am preluat, ca tine, trăsături de la părinții mei: aveam nasul ca al tatălui meu și ochii ca ai mamei. Însă moștenisem ceva și mai important de atât: **dorința de a învăța și curiozitatea**. Pentru ei nu exista nimic mai important decât studiile mele și, cum erau săraci, a trebuit să facă multe sacrificii ca să mi le poată plăti.

Îmi amintesc cum seara, după cină, ne strângeam toți în jurul focului. Și în timp ce eu îmi făceam temele, părinții mei se distrau, jucând cărți.

- Ești prea norocoasă, Rosine, iar ai câștigat!
- Mamă, de ce ai câștigat tu?
- Johann, regulile jocului spun că există cărți mai puternice decât altele. Dacă eu am o carte de joc mai puternică decât are tata, câștig eu, dacă e invers, câștigă tata.
- Am înțeles. Pot să mă joc și eu?
- E prea târziu și mâine trebuie să te duci la școală. Mergi la culcare!

